

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/125/ES

ze dne 21. října 2009

o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie
(přepřacování)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů ⁽³⁾ byla podstatně změněna. Vzhledem k tomu, že je třeba provést nové změny, omezené výhradně na rozšíření oblasti působnosti této směrnice na všechny výrobky spojené se spotřebou energie, by uvedená směrnice měla být z důvodu přehlednosti přepracována.

(2) Rozdíly mezi právními a správními předpisy přijatými členskými státy vzhledem k požadavkům na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie mohou vytvářet překážky obchodu a narušovat hospodářskou soutěž ve Společenství, a mohou mít tedy přímý dopad na vytvoření a fungování vnitřního trhu. Harmonizace vnitrostátních právních předpisů je jediným prostředkem, který

zabrání vytváření takových překážek obchodu a nekalé hospodářské soutěži. Rozšíření oblasti působnosti na všechny výrobky spojené se spotřebou energie zajistí, aby požadavky na ekodesign všech významných výrobků spojených se spotřebou energie mohly být harmonizovány na úrovni Společenství.

(3) Na výrobky spojené se spotřebou energie připadá velká část spotřeby přírodních zdrojů a energie ve Společenství. Mají rovněž řadu jiných významných dopadů na životní prostředí. U naprosté většiny kategorií výrobků, které jsou dostupné na trhu Společenství, je možné zaznamenat značně různou míru dopadu na životní prostředí, ačkoli mají podobnou funkci a výkon. V zájmu trvale udržitelného rozvoje by se mělo podporovat neustálé zlepšování celkového dopadu těchto výrobků na životní prostředí, zejména určením hlavních zdrojů negativních dopadů na životní prostředí a zamezením přenášení znečištění, pokud toto zlepšení nepředstavuje nepřiměřené náklady.

(4) U mnoha výrobků spojených se spotřebou energie lze značného zlepšení s cílem snížení dopadů na životní prostředí a dosažení úspor energie dosáhnout lepším návrhem, což rovněž vede k ekonomickým úsporám podniků i konečných uživatelů. Kromě výrobků, které využívají, vyrábějí, přenášejí nebo měří energii, by ke značným úsporám energie během používání mohly přispět i některé výrobky spojené se spotřebou energie, včetně výrobků používaných ve stavebnictví, jako jsou okna, izolační materiály nebo některé výrobky využívající vodu, například sprchové hlavice nebo kohoutky.

(5) Ekodesign výrobků je zásadním faktorem strategie Společenství pro integrovanou výrobovou politiku. Jako preventivní přístup, který má optimalizovat vliv výrobků na životní prostředí při současném zachování jejich funkčních vlastností, poskytuje skutečně nové příležitosti pro výrobce, spotřebitele i pro společnost jako celek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 30.4.2009, s. 120.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. září 2009.

⁽³⁾ Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29.

- (6) Zlepšení energetické účinnosti – přičemž jednou z dostupných možností je efektivnější konečná spotřeba elektrické energie – se považuje za významné přispění k dosažení cílů Společenství v oblasti emisí skleníkových plynů. Poptávka po elektrické energii je nejrychleji rostoucí kategorií konečné spotřeby energie a v příštích 20 až 30 letech se předpokládá její další růst, nebudou-li podniknuta žádná politická opatření zabráňující tomuto směřování. Je možné dosáhnout významného snížení spotřeby energie, jak předpokládá Komise ve svém Evropském programu pro změnu klimatu. Změna klimatu je jednou z priorit šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, stanoveného rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES⁽¹⁾. Úspora energie je nákladově nejefektivnějším způsobem zvýšení bezpečnosti zásobování a snížení závislosti na dovozu. Proto je nutné přijmout podstatná opatření na straně poptávky a stanovit cíle.
- (7) Je nutné učinit opatření během fáze návrhu výrobků spojených se spotřebou energie, jelikož se ukazuje, že znečištění způsobené během životního cyklu výrobku je určeno v této fázi a zde má původ většina souvisejících nákladů.
- (8) Je nutné stanovit ucelený rámec pro uplatňování požadavků Společenství na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, aby byl zajištěn volný pohyb výrobků, které těmto požadavkům vyhovují, a zlepšil se jejich celkový dopad na životní prostředí. Takové požadavky Společenství by měly respektovat zásady korektní hospodářské soutěže a mezinárodního obchodu.
- (9) Požadavky na ekodesign je nutné určit s přihlédnutím k cílům a prioritám šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, případně včetně příslušných cílů tematických strategií tohoto programu.
- (10) Záměrem této směrnice je dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí snížením potenciálního dopadu výrobků spojených se spotřebou energie na životní prostředí, což nakonec přinese prospěch spotřebitelům a jiným konečným uživatelům. Trvale udržitelný rozvoj také vyžaduje, aby byly řádně zváženy zdravotní, sociální a hospodářské důsledky plánovaných opatření. Zlepšení energetické účinnosti výrobků a jejich účinnosti při využívání zdrojů přispívá k bezpečnosti zásobování energií a ke snížení poptávky po přírodních zdrojích, což jsou základní předpoklady zdravé hospodářské činnosti, a tím i trvale udržitelného rozvoje.
- (11) Členský stát, který pokládá za nezbytné ponechat si vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů týkajících se ochrany životního prostředí nebo zavést nové předpisy opírající se o nové vědecké poznatky vztahující se k ochraně životního prostředí z důvodu zvláštního problému, který se objeví v tomto členském státě po přijetí prováděcích opatření, tak může učinit za podmínek stanovených v čl. 95 odst. 4, 5 a 6 Smlouvy, který vyžaduje předchozí oznámení Komisi a schválení Komisí.
- (12) Za účelem získání co největšího přínosu zlepšeného návrhu pro životní prostředí může být nezbytné informovat spotřebitele o vlastnostech výrobků spojených se spotřebou energie, které mají význam z hlediska životního prostředí, a o jejich vlivu na životní prostředí a poradit jim, jak výrobky používat způsobem, který je šetrný k životnímu prostředí.
- (13) Přístup stanovený ve sdělení Komise ze dne 18. června 2003 nazvaném „Integrovaná výrobová politika – rozvoj přístupu k životnímu cyklu z hlediska životního prostředí“, který je významným inovativním prvkem šestého akčního programu Společenství pro životní prostředí, usiluje o snížení dopadu výrobků na životní prostředí během jejich celého životního cyklu, včetně výběru a použití surovin, výroby, balení, přepravy, distribuce, instalace, údržby, používání a skončení životnosti. Zohlednění dopadu výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu již ve fázi návrhu může velmi usnadnit zlepšení vlivu na životní prostředí nákladově efektivním způsobem, a to i pokud jde o účinnost využívání zdrojů a materiálu, a může tak napomoci splnění cílů tematické strategie pro udržitelné využívání přírodních zdrojů. Je nutná dostatečná pružnost, aby bylo možno tento faktor začlenit do návrhu výrobku při současném zohlednění technických, funkčních a hospodářských aspektů.
- (14) I když je žádoucí komplexní přístup k vlivu výrobků na životní prostředí, mělo by se až do přijetí pracovního plánu považovat za prioritní cíl v oblasti životního prostředí snížení emisí skleníkových plynů zvýšenou energetickou účinností.

(1) Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (15) Může být nezbytné a odůvodněné stanovit zvláštní kvantifikované požadavky na ekodesign některých výrobků nebo na jejich environmentální aspekty, aby bylo zajištěno, že jejich dopad na životní prostředí bude snížen na nejmenší možnou míru. S ohledem na naléhavou potřebu přispět ke splnění závazků v rámci Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu, a aniž je dotčen integrovaný přístup, který tato směrnice prosazuje, měla by se upřednostnit opatření s vysokým potenciálem ke snížení emisí skleníkových plynů za nízkých nákladů. Taková opatření mohou rovněž přispět k trvale udržitelnému využívání zdrojů a představují významný příspěvek k desetiletému rámci programů trvale udržitelné výroby a spotřeby, který byl dohodnut na světové vrcholné schůzce o trvale udržitelném rozvoji v Johannesburgu konané od 26. srpna do 4. září 2002.
- (16) Energetická spotřeba výrobků spojených se spotřebou energie v pohotovostním režimu a ve vypnutém stavu by měla být tam, kde je to vhodné, obecně snížena na nejmenší možnou míru nezbytnou pro jejich řádné fungování.
- (17) Nejlepší výrobky nebo technologie, které jsou dostupné na trhu, včetně mezinárodních trhů, by se měly brát jako referenční a úroveň požadavků na ekodesign by se měla stanovit na základě technických, hospodářských a ekologických analýz. Pružná metoda stanovení úrovně požadavků může usnadnit rychlé zlepšení vlivu výrobků na životní prostředí. Při této analýze by měly být konzultovány dotčené strany a měly by na ní aktivně spolupracovat. Určení závazných opatření vyžaduje důkladné konzultace se stranami, jichž se týká. Během těchto konzultací se může ukázat, že je nutné opatření zavádět postupně nebo že jsou nezbytná přechodná opatření. Stanovení prozatímních cílů zvyšuje předvídatelnost politiky, umožňuje přizpůsobit vývojové cykly výrobků a usnadňuje dotčeným stranám dlouhodobé plánování.
- (18) Upřednostnit by se měly alternativní postupy jako samoregulace, kterou provádí výrobní odvětví, pokud lze cíle politiky dosáhnout pomocí těchto opatření pravděpodobně rychleji nebo méně nákladným způsobem než pomocí závazných požadavků. Legislativní opatření mohou být nutná tam, kde tržní síly neusměrňují vývoj žádaným směrem nebo dostatečně rychle.
- (19) Samoregulace, včetně dobrovolných dohod nabízených ve formě jednostranných závazků výrobní odvětví, může vést k rychlému pokroku díky rychlému a nákladově efektivnímu zavádění a umožňuje pružné a náležité přizpůsobení se technologickým možnostem a citlivosti trhu.
- (20) Pro posuzování dobrovolných dohod nebo jiných samoregulačních opatření předložených jako alternativní možnosti k prováděcím opatřením by měly být dostupné informace alespoň o těchto otázkách: otevřená účast, přidaná hodnota, reprezentativnost, kvantifikované a postupné cíle, zapojení občanské společnosti, sledování a podávání zpráv, nákladová efektivita správy samoregulační iniciativy a udržitelnost.
- (21) Sdělení Komise ze dne 17. února 2002 nazvané „Dohody o životním prostředí na úrovni Společenství v rámci akčního plánu pro zjednodušení a zlepšení regulačního prostředí“ by mohlo poskytnout užitečný návod při posuzování samoregulace výrobní odvětví v souvislosti s touto směrnicí.
- (22) Tato směrnice by měla podporovat také zavedení ekodesignu v malých a středních podnicích a velmi malých podnicích. Toto zavedení by mohlo být usnadněno širokou dostupností a snadnou přístupností informací o udržitelnosti jejich výrobků.
- (23) Výrobky spojené se spotřebou energie, které splňují požadavky na ekodesign stanovené v prováděcích opatřeních k této směrnici, by měly nést označení CE a související údaje, aby bylo možné jejich uvedení na vnitřní trh a jejich volný pohyb. Je nezbytné přísné vymáhání prováděcích opatření, aby byl snížen dopad regulovaných výrobků spojených se spotřebou energie na životní prostředí a zajištěna korektní hospodářská soutěž.
- (24) Při přípravě prováděcích opatření a svého pracovního plánu by měla Komise konzultovat zástupce členských států i dotčené strany, kterých se skupina výrobků týká, například výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníky, maloobchodníky, dovozce, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů.
- (25) Při přípravě prováděcích opatření by Komise měla také řádně zohlednit stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, zejména předpisy týkající se jedovatých látek, které by měly být podle názoru členských států zachovány, aniž by se snížila stávající a odůvodněná úroveň ochrany v členských státech.
- (26) Měly by se zohlednit moduly a pravidla určené k použití ve směrnicích technické harmonizace stanovené v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh⁽¹⁾.

(¹) Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (27) Orgány dohledu by si měly vyměňovat informace o opatřeních, která jsou plánována v oblasti působnosti této směrnice, s cílem zlepšit dohled nad trhem s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh⁽¹⁾. Při této spolupráci by měly být co nejvíce využívány elektronické komunikační prostředky a odpovídající programy Společenství. Měla by se usnadnit výměna informací o vlivu na životní prostředí během životního cyklu výrobku a o dosažených výsledcích návrhových řešení. Zásadním přínosem této směrnice je shromažďování a šíření poznatků získaných při snaze výrobců o ekodesign.
- (28) Příslušným subjektem je zpravidla veřejný nebo soukromý subjekt určený orgány veřejné moci, který poskytuje nezbytné záruky nestrannosti a dostupných odborných znalostí pro ověřování výrobku z hlediska jeho souladu s použitelnými prováděcími opatřeními.
- (29) S vědomím důležitosti toho, aby se předcházelo nedodržení požadavků, měly by členské státy zajistit, aby byly dostupné nezbytné prostředky pro účinný dohled nad trhem.
- (30) Ve vztahu k odborné přípravě a informacím o ekodesignu pro malé a střední podniky může být účelné zvážit doprovodné činnosti.
- (31) Je v zájmu fungování vnitřního trhu, aby byly k dispozici normy, které jsou harmonizovány na úrovni Společenství. Jakmile je zveřejněn odkaz na takovou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*, mělo by její dodržení zakládat předpoklad shody s odpovídajícími požadavky stanovenými v prováděcích opatřeních přijatých na základě této směrnice, ačkoli by měly být povoleny i jiné způsoby prokazování této shody.
- (32) Jedním z hlavních úkolů harmonizovaných norem je pomoci výrobcům uplatňovat prováděcí opatření přijatá podle této směrnice. Uvedené normy by mohly být zásadní pro stanovení měřicích a zkušebních metod. V případě obecných požadavků na ekodesign by mohly harmonizované normy významně přispět k orientaci výrobců při vytváření ekologického profilu jejich výrobků v souladu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Tyto normy by měly jednoznačně uvádět
- vztah mezi svými ustanoveními a sledovanými požadavky. Účelem harmonizovaných norem by nemělo být stanovení limitů pro environmentální aspekty.
- (33) Pro účely definic použitých v této směrnici je vhodné odkázat na odpovídající mezinárodní normy jako ISO 14040.
- (34) Tato směrnice je v souladu s některými zásadami provádění nového přístupu stanovenými v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normám⁽²⁾ a odkazování na harmonizované evropské normy. V usnesení Rady ze dne 28. října 1999 o úloze normalizace v Evropě⁽³⁾ se doporučuje, aby Komise prověřila, zda by se zásada nového přístupu mohla rozšířit na oblasti, na něž se dosud nevztahuje, jako způsob zlepšení a zjednodušení právních předpisů, kdykoli je to možné.
- (35) Tato směrnice doplňuje stávající nástroje Společenství, jako jsou směrnice Rady 92/75/EHS ze dne 22. září 1992 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích spotřebičů pro domácnost a v normalizovaných informacích o výrobku⁽⁴⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1980/2000 ze dne 17. července 2000 o revidovaném systému Společenství pro udělování ekoznačky⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽⁷⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/121/ES ze dne 18. prosince 2006, kterou se mění směrnice Rady 67/548/EHS o sblížování právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek za účelem jejího přizpůsobení nařízení (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky⁽⁸⁾, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 106/2008 ze dne 15. ledna 2008 o programu Společenství na označování energetické účinnosti kancelářských přístrojů štítky⁽⁹⁾. Vzájemné působení této směrnice a stávajících nástrojů Společenství by mělo přispět ke zvýšení jejich dopadu a ke stanovení jednotných požadavků pro výrobce.

(2) Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.

(3) Úř. věst. C 141, 19.5.2000, s. 1.

(4) Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 16.

(5) Úř. věst. L 237, 21.9.2000, s. 1.

(6) Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 24.

(7) Úř. věst. L 37, 13.2.2003, s. 19.

(8) Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1.

(9) Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 1.

(1) Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30.

- (36) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽¹⁾.
- (37) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke změně nebo zrušení směrnice Rady 92/42/EHS⁽²⁾ a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/57/ES⁽³⁾ a 2000/55/ES⁽⁴⁾. Tyto změny nebo zrušení musí být přijaty regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (38) Kromě toho je třeba zmocnit Komisi k přijímání prováděcích opatření, kterými se stanoví požadavky na ekodesign definovaných výrobků spojených se spotřebou energie, včetně zavádění prováděcích opatření během přechodného období a v případech potřeby ustanovení o zajištění vyváženosti různých environmentálních aspektů. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (39) Komise by měla na základě zkušeností nabytých při používání této směrnice, směrnice 2005/32/ES a prováděcích opatření přezkoumat fungování, metody a účinnost této směrnice a posoudit vhodnost rozšíření oblasti její působnosti nad rámec výrobků spojených se spotřebou energie. V rámci tohoto přezkumu by Komise měla konzultovat zástupce členských států a dotčené zúčastněné strany.
- (40) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (41) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajištění fungování vnitřního trhu stanovením přiměřených ekologických požadavků pro výrobky, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu jeho rozsahu a účinků, jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (42) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání se směrnicí 2005/32/ES představují věcnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá ze směrnice 2005/32/ES.
- (43) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy IX ve vnitrostátním právu.
- (44) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁵⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví rámec pro určení požadavků Společenství na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie s cílem zajistit volný pohyb těchto výrobků na vnitřním trhu.
2. Tato směrnice upravuje určování požadavků, jež musí splnit výrobky spojené se spotřebou energie, na něž se vztahují prováděcí opatření, aby mohly být uvedeny na trh nebo do provozu. Přispívá k trvale udržitelnému rozvoji zvýšením energetické účinnosti a úrovně ochrany životního prostředí, přičemž současně zvyšuje bezpečnost zásobování energií.
3. Tato směrnice se nevztahuje na dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží.
4. Touto směrnicí a prováděcími opatřeními přijatými podle ní nejsou dotčeny právní předpisy Společenství v oblasti nakládání s odpadem ani právní předpisy Společenství o chemických látkách, včetně právních předpisů Společenství o fluorovaných skleníkových plynech.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17.

⁽³⁾ Úř. věst. L 236, 18.9.1996, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 1) „výrobkem spojeným se spotřebou energie“ („výrobkem“) výrobek, jenž má při používání dopad na spotřebu energie a jenž je uveden na trh nebo do provozu, včetně částí, které jsou určeny k zabudování do výrobku spojeného se spotřebou energie, na nějž se vztahuje tato směrnice, a které jsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele, přičemž jejich vliv na životní prostředí lze posoudit samostatně;
- 2) „součástmi a podsestavami“ části určené k zabudování do výrobku, jež nejsou uváděny na trh anebo do provozu jako jednotlivé části pro konečné uživatele nebo u nichž nelze posoudit vliv na životní prostředí samostatně;
- 3) „prováděcími opatřeními“ opatření přijatá podle této směrnice, která stanoví požadavky na ekodesign pro definované výrobky nebo na jejich environmentální aspekty;
- 4) „uvedením na trh“ první zpřístupnění výrobku na trhu Společenství za účelem jeho distribuce nebo používání ve Společenství za úplaty nebo zdarma a bez ohledu na způsob prodeje;
- 5) „uvedením do provozu“ první použití výrobku za zamýšleným účelem konečným uživatelem ve Společenství;
- 6) „výrobce“ fyzická nebo právnická osoba vyrábějící výrobek, na nějž se vztahuje tato směrnice, která odpovídá za shodu výrobku s touto směrnicí s ohledem na jeho uvádění na trh nebo do provozu, a to pod vlastním jménem nebo obchodním označením výrobce, nebo pro jeho vlastní použití. Neexistuje-li výrobce ve smyslu první věty tohoto bodu ani dovozce ve smyslu bodu 8, považuje se za výrobce fyzická nebo právnická osoba, která uvádí na trh nebo do provozu výrobky, na něž se vztahuje tato směrnice;
- 7) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená ve Společenství, která obdržela od výrobce písemné pověření k tomu, aby jeho jménem plnila zcela nebo zčásti povinnosti a formality spojené s touto směrnicí;
- 8) „dovozcem“ fyzická nebo právnická usazená ve Společenství, která v rámci své obchodní činnosti uvádí na trh Společenství výrobek ze třetí země;
- 9) „materiály“ veškeré materiály používané během životního cyklu výrobku;
- 10) „návrhem výrobku“ souhrn postupů, které převádějí právní, technické, bezpečnostní, funkční, tržní nebo jiné požadavky, které má výrobek splňovat, do technické specifikace výrobku;
- 11) „environmentálním aspektem“ prvek nebo funkce výrobku, které mohou mít vliv na životní prostředí během životního cyklu tohoto výrobku;
- 12) „dopadem na životní prostředí“ změna životního prostředí způsobená zcela nebo zčásti výrobkem během jeho životního cyklu;
- 13) „životním cyklem“ následné a vzájemně propojené fáze života výrobku od zpracování surovin po konečné odstranění;
- 14) „opětovným použitím“ jakýkoli způsob, kterým jsou výrobek nebo jeho součásti po skončení prvního používání použity k témuž účelu, pro který byly určeny, včetně dalšího použití výrobku, který byl vrácen do sběrného místa, distributorovi, k recyklaci nebo výrobci, a rovněž opětovné použití výrobku po renovaci;
- 15) „recyklací“ přepracování odpadních materiálů ve výrobním procesu pro původní nebo pro jiné účely, ale s výjimkou energetického využití;
- 16) „energetickým využitím“ použití spalitelných odpadů jako prostředku pro výrobu energie přímým spalováním spolu s jiným odpadem nebo bez něho, ale s využitím tepla;
- 17) „využitím“ jakýkoli z použitelných postupů uvedených v příloze II B směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech ⁽¹⁾;
- 18) „odpadem“ jakákoli látka nebo předmět podle kategorií uvedených v příloze I směrnice 2006/12/ES, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil;
- 19) „nebezpečným odpadem“ odpad, na který se vztahuje čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech ⁽²⁾;
- 20) „ekologickým profilem“ popis vstupů a výstupů (například materiál, emise a odpad) spojených s výrobkem během jeho životního cyklu významných z hlediska jeho dopadu na životní prostředí a vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách, v souladu s prováděcími opatřeními použitelnými na tento výrobek;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 20.

- 21) „vlivem na životní prostředí“ u výrobku výsledky řízení environmentálních aspektů výrobku uvedené výrobcem v technické dokumentaci výrobku;
- 22) „zlepšením vlivu na životní prostředí“ proces zlepšování vlivu výrobku na životní prostředí po několik následných generací výrobků, přičemž zlepšení nemusí nastat u všech environmentálních aspektů výrobku zároveň;
- 23) „ekodesignem“ začlenění environmentálních aspektů do návrhu výrobku s cílem zlepšit vliv výrobku na životní prostředí během celého životního cyklu;
- 24) „požadavkem na ekodesign“ požadavek na výrobek nebo na jeho návrh, který má zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí, nebo požadavek na poskytování informací o environmentálních aspektech výrobku;
- 25) „obecným požadavkem na ekodesign“ požadavek na ekodesign založený na ekologickém profilu výrobku jako celku bez stanovených mezních hodnot pro určité environmentální aspekty;
- 26) „zvláštním požadavkem na ekodesign“ kvantifikovaný a měřitelný požadavek na ekodesign týkající se konkrétního environmentálního aspektu výrobku, například spotřeba energie při užívání, vypočtený pro danou jednotku výstupního výkonu;
- 27) „harmonizovanou normou“ technická specifikace přijatá uznaným normalizačním orgánem v rámci pověření Komise v souladu s postupem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů ⁽¹⁾ za účelem určení evropského požadavku, jejíž dodržování není závazné.

Článek 3

Uvedení na trh nebo do provozu

1. Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby výrobky, na něž se vztahují prováděcí opatření, mohly být uváděny na trh nebo do provozu pouze tehdy, vyhovují-li těmto opatřením a nesou-li označení CE v souladu s článkem 5.
2. Členské státy určí orgány odpovědné za dohled nad trhem. Zajistí, aby tyto orgány měly potřebné pravomoci k přijetí vhodných opatření, která jim přísluší podle této směrnice, a aby tyto pravomoci využívaly. Členské státy určí úkoly,

pravomoci a organizační opatření pro příslušné orgány, které jsou oprávněny

- a) pořádat vhodné kontroly souladu výrobku v přiměřeném rozsahu a uložit podle článku 7 výrobci nebo jeho zplnomocněnému zástupci povinnost stáhnout z trhu nevyhovující výrobky;
- b) vyžádat si od dotčených stran veškeré potřebné informace, jak je stanoveno v prováděcích opatřeních;
- c) odebírat vzorky výrobků a provádět u nich kontroly souladu.

3. Členské státy pravidelně informují Komisi o výsledcích dohledu nad trhem a Komise případně tyto informace předá ostatním členským státům.

4. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé a jiné dotčené strany měli příležitost předat příslušným orgánům připomínky týkající se souladu výrobků.

Článek 4

Povinnosti dovozce

Není-li výrobce usazen ve Společenství a neexistuje-li zplnomocněný zástupce, je dovozce povinen

- a) zajistit, že výrobek uvedený na trh nebo do provozu je v souladu s touto směrnicí a použitelnými prováděcími opatřeními, a
- b) uchovávat a zpřístupnit prohlášení o shodě ES a technickou dokumentaci.

Článek 5

Označování a prohlášení o shodě ES

1. Před uvedením výrobku, na něž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu je připojeno označení CE a vydáno prohlášení o shodě ES, čímž výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce zajistí a prohlásí, že tento výrobek splňuje všechna příslušná ustanovení použitelného prováděcího opatření.

2. Označení se skládá z písmen „CE“, jak je uvedeno v příloze III.

3. Prohlášení o shodě ES obsahuje prvky uvedené v příloze VI a odkazuje na odpovídající prováděcí opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

4. Je zakázáno připojovat k výrobku jakékoli jiné označení, které by mohlo uvádět uživatele v omyl, pokud jde o význam a tvar označení CE.

5. Členské státy mohou požadovat, aby informace, které mají být poskytnuty podle přílohy I části 2, byly uvedeny v jejich úředním jazyce nebo jazycích v okamžiku, kdy se výrobek dostane ke konečnému uživateli.

Členské státy také povolí poskytnutí těchto údajů v jednom nebo více jiných úředních jazycích orgánů Evropské unie.

Při použití prvního pododstavce členské státy zohlední zejména:

- a) zda lze údaje poskytnout pomocí harmonizovaných symbolů nebo uznávaných kódů či jiným způsobem, a
- b) druh předpokládaného uživatele výrobku a povahu informací, které mají být poskytnuty.

Článek 6

Volný pohyb

1. Členské státy na svém území nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobku, který vyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření a který nese označení CE v souladu s článkem 5, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v části 1 přílohy I, na něž se vztahuje použitelné prováděcí opatření.

2. Členské státy na svém území nezakážou, neomezí ani neztíží uvádění na trh nebo do provozu výrobku, který nese označení CE v souladu s článkem 5, z důvodu požadavků na ekodesign týkajících se parametrů ekodesignu uvedených v části 1 přílohy I, u kterých použitelné prováděcí opatření stanoví, že není nutný žádný požadavek na ekodesign.

3. Členské státy nesmějí bránit tomu, aby byly například na veletrzích, výstavách a při ukázkách vystaveny výrobky, které nejsou ve shodě s použitelným prováděcím opatřením, za předpokladu, že jsou opatřeny viditelným označením, že nesmějí být uváděny na trh nebo do provozu, dokud u nich nebude dosaženo shody.

Článek 7

Ochranná doložka

1. Zjistí-li členský stát, že výrobek, který má označení CE uvedené v článku 5 a který se používá v souladu se zamýšleným použitím, nevyhovuje všem příslušným ustanovením použitelného prováděcího opatření, je výrobce nebo jeho zplnomoc-

něný zástupce povinen zajistit, aby tento výrobek vyhovoval použitelnému prováděcímu opatření nebo označení CE, a ukončit porušování předpisů za podmínek stanovených dotyčným členským státem.

Existují-li dostatečné důkazy o tom, že výrobek možná nevyhovuje, přijme členský stát nezbytná opatření, která v závislosti na závažnosti nesouladu mohou vést až k zákazu uvedení výrobku na trh do doby, než je zajištěn soulad.

Trvá-li nesoulad i nadále, členský stát omezí nebo zakáže uvádění dotyčného výrobku na trh nebo do provozu nebo zajistí jeho stažení z trhu.

O zákazu nebo stažení z trhu je neprodleně informována Komise a ostatní členské státy.

2. V rozhodnutí členského státu podle této směrnice, kterým se omezuje nebo zakazuje uvádění výrobku na trh nebo do provozu, musí být uvedeny důvody, na nichž se toto rozhodnutí zakládá.

Toto rozhodnutí je neprodleně oznámeno dotčené straně, která je zároveň informována o opravných prostředcích, které jsou dostupné podle právních předpisů platných v dotyčném členském státě, a o lhůtách pro jejich podání.

3. Členský stát neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy o každém rozhodnutí přijatém podle odstavce 1, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí a zejména, zda je nesoulad způsoben

- a) nesplněním požadavků použitelného prováděcího opatření;
- b) nesprávným použitím harmonizovaných norem uvedených v čl. 10 odst. 2;
- c) nedostatky v harmonizovaných normách uvedených v čl. 10 odst. 2.

4. Komise neprodleně zahájí konzultace s dotčenými stranami a může si vyžádat technickou konzultaci u nezávislých externích odborníků.

Po těchto konzultacích Komise neprodleně informuje o svých názorech členský stát, který přijal rozhodnutí, a rovněž ostatní členské státy.

Má-li Komise za to, že rozhodnutí není odůvodněné, neprodleně o tom uvědomí členské státy.

5. Je-li rozhodnutí uvedené v odstavci 1 tohoto článku založeno na nedostatku v harmonizované normě, zahájí Komise neprodleně postup stanovený v čl. 10 odst. 2, 3 a 4. Současně uvědomí výbor uvedený v čl. 19 odst. 1.

6. Členské státy a Komise přijmou v odůvodněných případech opatření nezbytná k zajištění důvěrnosti údajů poskytnutých během tohoto postupu.

7. Rozhodnutí, která členské státy přijmou podle tohoto článku, se zveřejňují transparentním způsobem.

8. Stanoviska Komise k těmto rozhodnutím se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 8

Posuzování shody

1. Před uvedením výrobku, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu zajistí výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, aby bylo provedeno posouzení shody výrobku se všemi příslušnými požadavky použitelného prováděcího opatření.

2. Postupy posuzování shody jsou uvedeny v prováděcích opatřeních a ponechávají výrobcům na výběr mezi interní kontrolou návrhu stanovenou v příloze IV této směrnice a systémem řízení stanoveným v příloze V této směrnice. V řádně odůvodněných případech přiměřených riziku vyplývajícím z výrobku se pro postup posouzení shody zvolí jeden z odpovídajících modulů popsaných v příloze II rozhodnutí č. 768/2008/ES.

Má-li členský stát vážné informace o pravděpodobném nesouladu výrobku, co nejdříve zveřejní odůvodněné posouzení souladu výrobku, které může provést příslušný subjekt, aby bylo možné v případech potřeby učinit včasné nápravné opatření.

Navrhla-li výrobek, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace registrovaná v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 761/2001 ze dne 19. března 2001 o dobrovolné účasti organizací v systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) ⁽¹⁾ a je-li v této registraci zahrnuta návrhářská činnost, má se za to, že systém řízení této organizace splňuje požadavky přílohy V této směrnice.

Navrhla-li výrobek, na nějž se vztahují prováděcí opatření, organizace se systémem řízení, který zahrnuje návrhářskou činnost a který se provádí podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, má se za to, že tento systém řízení splňuje příslušné požadavky přílohy V.

3. Po uvedení výrobku, na nějž se vztahují prováděcí opatření, na trh nebo do provozu uchovává výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce příslušné dokumenty týkající se provedení posouzení shody a vydaných prohlášení o shodě po dobu deseti let od vyrobení posledního uvedeného výrobku tak, aby byly dostupné pro kontrolu členských států.

Příslušné dokumenty musí být zpřístupněny do deseti dnů po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu.

4. Dokumenty týkající se posouzení shody a prohlášení o shodě ES uvedené v článku 5 se vyhotovují v jednom z úředních jazyků orgánů Evropské unie.

Článek 9

Předpoklad shody

1. Členské státy mají za to, že výrobek, který má označení CE podle článku 5, je ve shodě s příslušnými ustanoveními použitelného prováděcího opatření.

2. Členské státy mají za to, že výrobek, který byl vyroben podle harmonizovaných norem, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, je ve shodě se všemi příslušnými požadavky použitelného prováděcího opatření, na nějž se tyto normy vztahují.

3. Předpokládá se, že výrobky, kterým byla udělena ekoznačka Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000, splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky ekoznačka.

4. Pro účely předpokladu shody v souvislosti s touto směrnicí může Komise regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 rozhodnout, že jiné ekoznačky splňují podmínky rovnocenné ekoznačce Společenství podle nařízení (ES) č. 1980/2000. Předpokládá se, že výrobky, kterým byly uděleny uvedené jiné ekoznačky, splňují požadavky použitelného prováděcího opatření na ekodesign, splňuje-li tyto požadavky dotyčná ekoznačka.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 24.4.2001, s. 1.

Článek 10

Harmonizované normy

1. Členské státy pokud možno zajistí, aby byla přijata odpovídající opatření, která umožní, aby byl proces přípravy a sledování harmonizovaných norem na vnitrostátní úrovni konzultován s dotčenými stranami.

2. Má-li členský stát nebo Komise za to, že harmonizované normy, u nichž se předpokládá, že jejich použití splňuje zvláštní ustanovení použitelného prováděcího opatření, těmto ustanovením zcela nevyhovují, informuje o tom dotčený členský stát nebo Komise s uvedením důvodů stálý výbor zřízený článkem 5 směrnice 98/34/ES. Výbor neprodleně vydá stanovisko.

3. Na základě stanoviska výboru Komise rozhodne, zda se odkazy na dotčené harmonizované normy v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejní, nezveřejní, zveřejní s výhradou, ponechají nebo zruší.

4. Komise informuje dotčený evropský normalizační orgán a v případě potřeby udělí nové pověření k revizi dotyčných harmonizovaných norem.

Článek 11

Požadavky na součásti a podsestavy

Prováděcí opatření mohou vyžadovat, aby výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, který uvádí součásti a podsestavy na trh nebo do provozu, poskytl výrobcí výrobku, na nějž se vztahují prováděcí opatření, příslušné údaje o materiálovém složení a spotřebě energie, materiálů nebo zdrojů těchto součástí nebo podsestav.

Článek 12

Správní spolupráce a výměna informací

1. Členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k podněcování orgánů příslušných pro uplatňování této směrnice, aby vzájemně spolupracovaly a poskytovaly sobě navzájem i Komisi informace s cílem napomáhat fungování této směrnice, zejména na uplatňování článku 7.

Při správní spolupráci a výměně informací se co nejvíce využívají elektronické komunikační prostředky; tato spolupráce a výměna mohou získat podporu z příslušných programů Společenství.

Členské státy informují Komisi o orgánech příslušných pro uplatňování této směrnice.

2. O přesné povaze a struktuře výměny informací mezi Komisí a členskými státy se rozhoduje regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2.

3. Komise přijme vhodná opatření na podporu spolupráce mezi členskými státy uvedené v tomto článku a na příspěvek k ní.

Článek 13

Malé a střední podniky

1. V souvislosti s programy, kterých mohou využívat malé a střední podniky a velmi malé podniky, přihlíží Komise k podnětům, které pomáhají malým a středním podnikům a velmi malým podnikům zahrnout do návrhu výrobků také environmentální aspekty, včetně energetické účinnosti.

2. Prováděcí opatření může být doprovázeno pokyny týkajícími se zvláštních rysů malých a středních podniků činných v příslušném výrobním odvětví. Pokud je to nutné, může Komise v souladu s odstavcem 1 vytvořit další specializovaný materiál zaměřený na usnadnění uplatňování této směrnice malými a středními podniky.

3. Členské státy zajistí, aby se malým a středním podnikům a velmi malým podnikům dostalo pobídek, zejména prostřednictvím zvýšené podpory kontaktních sítí a struktur, k tomu, aby již při návrhu výrobku přijaly přístup přijatelný z hlediska životního prostředí a aby se přizpůsobovaly budoucím evropským právním předpisům.

Článek 14

Informování spotřebitele

Výrobci v souladu s použitelným prováděcím opatřením a formou, kterou uznají za vhodnou, zajistí, aby byly spotřebitelům výrobků poskytnuty

a) nezbytné informace o tom, jak mohou přispět k udržitelnému užívání výrobku, a

b) ekologický profil výrobku a výhody ekodesignu, vyžaduje-li to prováděcí opatření.

Článek 15

Prováděcí opatření

1. Pokud výrobek splňuje kritéria uvedená v odstavci 2 tohoto článku, musí se na něj vztahovat prováděcí nebo samoregulační opatření podle odst. 3 písm. b) tohoto článku. Tato prováděcí opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

2. Kritéria zmíněná v odstavci 1 jsou tato:

a) výrobky mají podle posledních dostupných údajů významný objem prodeje, orientačně více než 200 000 kusů ve Společenství za rok;

b) výrobek má vzhledem k množství uváděnému na trh nebo do provozu významný dopad na životní prostředí ve Společenství, jak je stanoveno ve strategických prioritách Společenství obsažených v rozhodnutí č. 1600/2002/ES, a

c) výrobek má významný potenciál ke zlepšení dopadu na životní prostředí bez nepřiměřeně vysokých nákladů, s přihlédnutím zejména

i) k neexistenci příslušných právních předpisů Společenství nebo neschopnosti tržních sil tento problém řádně vyřešit a

ii) k velkým rozdílům ve vlivu na životní prostředí u jednotlivých výrobků, které jsou dostupné na trhu a mají rovnocenné použití.

3. Při přípravě návrhu prováděcího opatření zohlední Komise názory výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1 a dále vezme v úvahu

a) priority Společenství v oblasti životního prostředí stanovené v rozhodnutí č. 1600/2002/ES nebo v Evropském programu pro změnu klimatu vypracovaném Komisí a

b) příslušné právní předpisy Společenství a samoregulaci, například dobrovolné dohody, u nichž lze na základě posouzení podle článku 17 předpokládat, že povedou ke splnění politických cílů rychleji nebo při nižších nákladech než závazné požadavky.

4. Při vypracování návrhu prováděcího opatření Komise

a) zváží životní cyklus výrobku a jeho veškeré významné environmentální aspekty, mimo jiné energetickou účinnost.

Hloubka analýzy environmentálních aspektů a možností jejich zlepšování musí být přiměřená jejich významu. Přijetí požadavků na ekodesign týkajících se významných environmentálních aspektů určitého výrobku nesmí být neúměrně zdržováno z důvodu nejistoty ohledně jiných aspektů;

b) provede posouzení dopadu výrobku na životní prostředí, spotřebitele a výrobce, včetně malých a středních podniků, s ohledem na konkurenceschopnost, včetně ve vztahu k trhům mimo Společenství, inovaci, přístup na trh a náklady a přínosy;

c) zohlední stávající vnitrostátní právní předpisy v oblasti životního prostředí, které členské státy považují za významné;

d) provede náležité konzultace se zástupci zúčastněných subjektů;

e) vypracuje odůvodnění návrhu prováděcího opatření na základě posouzení uvedeného v písmenu b) a

f) stanoví jednu nebo více lhůt pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž zohlední zejména možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky.

5. Prováděcí opatření musí splňovat všechna tato kritéria:

a) z hlediska uživatele neexistuje žádný významný negativní dopad na funkčnost výrobku;

b) není nepříznivě ovlivněno zdraví, bezpečnost ani životní prostředí;

c) neexistuje významný negativní dopad na spotřebitele, zejména co se týče cenové dostupnosti a nákladů během životního cyklu výrobku;

d) neexistuje závažný negativní dopad na konkurenceschopnost výrobního odvětví;

e) určení požadavku na ekodesign v zásadě nevede k tomu, že výrobci musí převzít určitou chráněnou technologii, a

f) nepředstavují pro výrobce nadměrnou administrativní zátěž.

6. Prováděcí opatření stanoví požadavky na ekodesign v souladu s přílohou I a/nebo přílohou II.

Pro vybrané environmentální aspekty s podstatným dopadem na životní prostředí zavede zvláštní požadavky na ekodesign.

Prováděcí opatření mohou rovněž stanovit, že pro určité zvláštní parametry ekodesignu uvedené v příloze I části 1 není nutný žádný požadavek na ekodesign.

7. Požadavky jsou formulovány tak, aby orgány dohledu nad trhem mohly ověřit shodu výrobku s požadavky prováděcího opatření. Prováděcí opatření stanoví, zda ověření shody lze dosáhnout přímo na výrobku, nebo na základě technické dokumentace.

8. Prováděcí opatření obsahují prvky uvedené v příloze VII.

9. Příslušné studie a analýzy, které Komise použila při vypracování prováděcích opatření, by měly být zveřejněny, přičemž je třeba dbát zvláště na to, aby k nim měly malé a střední podniky, které o ně projeví zájem, snadný přístup a mohly je snadno využívat.

10. Prováděcí opatření, které stanoví požadavky na ekodesign, zahrnuje v případě potřeby ustanovení o zajištění vyváženosti různých environmentálních aspektů. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

Článek 16

Pracovní plán

1. V souladu s kritérii stanovenými v článku 15 a po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 18 vypracuje Komise do 21. října 2011 pracovní plán a zveřejní jej.

Pracovní plán stanoví pro následující tři roky orientační seznam skupin výrobků, které se považují za prioritní pro přijetí prováděcích opatření.

Komise pracovní plán pravidelně přezkoumává po konzultaci s konzultačním fórem.

2. V přechodném období, do vypracování prvního pracovního plánu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku, však Komise ve vhodných případech v souladu s kritérii stanovenými v článku 15 a po konzultaci s konzultačním fórem předem zavede

a) prováděcí opatření nejdříve pro ty výrobky, které byly v Evropském programu pro změnu klimatu stanoveny jako výrobky s vysokým potenciálem pro nákladově efektivní snížení emisí skleníkových plynů, což jsou například topná

zařízení a zařízení pro ohřev vody, systémy elektrického pohonu, osvětlení v domácnostech a terciárním sektoru, domácí spotřebiče, kancelářská technika v domácnostech a terciárním sektoru, spotřební elektronika a tzv. systémy HVAC (vytápění, ventilace, klimatizace), a

b) samostatné prováděcí opatření, jehož cílem je snížit ztráty v pohotovostním režimu u určité skupiny výrobků.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 19 odst. 3.

Článek 17

Samoregulace

Dobrovolné dohody nebo jiná samoregulační opatření předložená jako alternativy k prováděcím opatřením v souvislosti s touto směrnicí jsou posuzovány alespoň na základě přílohy VIII.

Článek 18

Konzultační fórum

Komise zajistí, že při výkonu svých činností zaručí pro každé prováděcí opatření vyváženou účast zástupců členských států a všech dotčených stran, kterých se tento výrobek nebo skupina výrobků týká, jako jsou výrobní odvětví, včetně malých a středních podniků a řemeslníků, odborové organizace, velkoobchodníci, maloobchodníci, dovozci, skupiny zabývající se ochranou životního prostředí a organizace spotřebitelů. Tyto strany přispívají zejména k přípravám a přezkoumávání prováděcích opatření, prověřování účinnosti zavedených mechanismů dohledu nad trhem a k posuzování dobrovolných dohod a jiných samoregulačních opatření. Tyto strany se scházejí na konzultačním fóru. Jednací řád fóra stanoví Komise.

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 20**Sankce**

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nebytná k jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující, přičemž je brán ohled na rozsah nesouladu a počet kusů výrobku, které nesplňují stanovené podmínky, uvedených na trh Společenství. Členské státy oznámí takto stanovené sankce Komisi do 20. listopadu 2010 a neprodleně jí oznámí všechny následné změny těchto ustanovení.

Článek 21**Přezkum**

Nejpozději v roce 2012 Komise přezkoumá účinnost této směrnice a jejích prováděcích opatření včetně

- a) metodiky pro určování a pokrytí významných ekologických parametrů, jako je účinnost zdrojů, při zohlednění celého životního cyklu výrobků;
- b) prahu pro prováděcí opatření;
- c) mechanismů dohledu nad trhem a
- d) veškeré podporované související samoregulace.

Na základě tohoto přezkumu, a zejména s ohledem na zkušenosti získané v souvislosti s rozšířenou působností této směrnice, posoudí Komise zejména, zda je vhodné rozšířit působnost této směrnice na výrobky, které nejsou spojeny se spotřebou energie, s cílem dosáhnout významného omezení ekologického dopadu během celého životního cyklu těchto výrobků, a po konzultaci s konzultačním fórem uvedeným v článku 18 případně předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu této směrnice.

Článek 22**Důvěrnost**

Požadavky na poskytování informací výrobcem nebo jeho zplnomocněným zástupcem uvedené v článku 11 a části 2 přílohy I musí být přiměřené a musí zohledňovat oprávněný požadavek na důvěrnost obchodně citlivých informací.

Článek 23**Provedení**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 9, 11, 14, 15 a 20 a s přílohami I až V, VII a VIII do 20. listopadu 2010. Jejich znění sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí obsahovat rovněž prohlášení, že se odkazy na tuto směrnici obsažené ve stávajících právních a správních předpisech považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24**Zrušení**

Směrnice 2005/32/ES ve znění směrnice uvedené v části A přílohy IX se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy IX ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

Článek 25**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 21. října 2009.

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předsedkyně
C. MALMSTRÖM

PŘÍLOHA I

Způsob určení obecných požadavků na ekodesign

(uvedený v čl. 15 odst. 6)

Obecné požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vlivu výrobku na životní prostředí a orientují se na významné environmentální aspekty výrobku bez stanovení mezních hodnot. Metody uvedené v této příloze se použijí v případech, kdy není vhodné stanovit mezní hodnoty pro posuzovanou skupinu výrobků. Komise při vypracování návrhu prováděcího opatření, který bude předložen výboru uvedenému v čl. 19 odst. 1, určí významné environmentální aspekty, které budou v prováděcím opatření uvedeny.

Při vypracování prováděcích opatření, která stanoví obecné požadavky na ekodesign podle článku 15, určí Komise pro daný výrobek, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, odpovídající parametry ekodesignu podle části 1, požadavky na poskytování informací podle části 2 a požadavky na výrobce podle části 3.

Část 1: Požadavky na ekodesign výrobků

- 1.1 Týkájí-li se návrhu výrobku, stanoví se významné environmentální aspekty s ohledem na tyto fáze životního cyklu výrobku:
- a) výběr a použití surovin;
 - b) výroba;
 - c) balení, přeprava a distribuce;
 - d) instalace a údržba;
 - e) používání a
 - f) konec životnosti, čímž se míní fáze po skončení prvního používání výrobku až do jeho konečného odstranění.
- 1.2 U každé fáze se posuzují tyto environmentální aspekty, jsou-li relevantní:
- a) předpokládaná spotřeba materiálu, energie a jiných zdrojů, například vody;
 - b) předpokládané emise do ovzduší, vod nebo půdy;
 - c) předpokládané znečištění životního prostředí fyzikálními vlivy jako hluk, vibrace, záření, elektromagnetická pole;
 - d) předpokládané množství vyprodukovaného odpadního materiálu a
 - e) možnost opětovného použití, recyklace a využití materiálu nebo energie při zohlednění směrnice 2002/96/ES.
- 1.3 K vyhodnocení potenciálu zlepšení environmentálních aspektů, které jsou uvedeny v bodě 1.2, se použijí zejména tyto parametry, v případě potřeby doplněné dalšími kritérii:
- a) hmotnost a objem výrobku;
 - b) použití materiálů pocházejících z recyklace;
 - c) spotřeba energie, vody a jiných zdrojů během životního cyklu;

- d) použití látek, které byly podle směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek⁽¹⁾ klasifikovány jako nebezpečné pro zdraví nebo životní prostředí, a při zohlednění právních předpisů o uvádění zvláštních látek na trh a jejich používání, například směrnice Rady 76/769/EHS ze dne 27. července 1976 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se omezení uvádění na trh a používání některých nebezpečných látek a přípravků⁽²⁾ nebo směrnice 2002/95/ES;
- e) množství a druh spotřebních materiálů potřebných k řádnému používání a údržbě;
- f) ukazatele možnosti opětovného použití a recyklace: počet použitých materiálů a součástí, použití normalizovaných součástí, doba potřebná pro demontáž, složitost nástrojů potřebných k demontáži, označení součástí a materiálů vhodných k opětovnému použití a recyklaci příslušnými kódy (včetně označení plastových dílů v souladu s normami ISO), použití snadno recyklovatelných materiálů, snadná dostupnost hodnotných a jiných recyklovatelných součástí a materiálů, snadná dostupnost součástí a materiálů obsahujících nebezpečné látky;
- g) začlenění použitých součástí;
- h) vyhnutí se technickým řešením, která jsou na újmu opětovnému použití a recyklaci součástí a celých přístrojů;
- i) prodloužení doby životnosti vyjádřené: minimální zaručenou dobou životnosti, minimální dobou dostupnosti náhradních dílů, modularitou, možností modernizace, opravitelností;
- j) množství vyprodukovaného odpadu a nebezpečného odpadu;
- k) emise do ovzduší (skleníkové plyny, kyselinotvorné látky, těkavé organické sloučeniny, látky poškozující ozonovou vrstvu, perzistentní organické znečišťující látky, těžké kovy, jemné částice a suspendované částice), aniž je dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plynných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojezdové stroje⁽³⁾;
- l) emise do vod (těžké kovy, látky s nepříznivým účinkem na kyslíkovou bilanci, perzistentní organické znečišťující látky) a
- m) emise do půdy (zejména prosakování a únik nebezpečných látek při používání výrobku a možnost vyplavování nebezpečných látek po uložení výrobku na skládku).

Část 2: Požadavky týkající se poskytování informací

V prováděcích opatřeních se může vyžadovat, aby výrobce poskytoval údaje, které mohou ovlivnit způsob zacházení s výrobkem, jeho používání nebo recyklaci jinými osobami než výrobcem. Tato informace může případně zahrnovat

- a) informace konstruktéra týkající se výrobního procesu;
- b) informace pro spotřebitele o významných vlastnostech výrobku, které mají význam z hlediska životního prostředí, a o jeho vlivu na životní prostředí, které jsou přiloženy k výrobku při jeho uvádění na trh, aby zákazníci mohli porovnat tyto aspekty výrobků;
- c) informace pro spotřebitele o způsobu instalace, používání a údržby výrobku, aby se jeho dopad na životní prostředí snížil na nejmenší možnou míru a zajistila optimální doba životnosti, dále o způsobu vrácení výrobku na konci doby životnosti a případně informace o době dostupnosti náhradních dílů a o možnosti výrobek dodatečně modernizovat a
- d) informace pro zpracovatelská zařízení o demontáži, recyklaci nebo likvidaci výrobku na konci doby životnosti.

Tyto údaje se musí nacházet pokud možno na samotném výrobku.

Tyto informace zohlední povinnosti podle jiných právních předpisů Společenství, například směrnice 2002/96/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 262, 27.9.1976, s. 201.

⁽³⁾ Úř. věst. L 59, 27.2.1998, s. 1.

Část 3: Požadavky na výrobce

1. Pro environmentální aspekty určené v prováděcím opatření jako aspekty, které mohou být významným způsobem ovlivněny návrhem výrobku, jsou výrobci povinni provést na základě reálných předpokladů o běžných podmínkách a účelu používání posouzení vzoru výrobku během jeho celého životního cyklu. Jiné environmentální aspekty mohou být posouzeny na základě dobrovolnosti.

Na základě tohoto posouzení vytvoří výrobci ekologický profil výrobku. Tento profil je založen na vlastnostech výrobku, které mají význam z hlediska životního prostředí, a na vstupech a výstupech během celého životního cyklu výrobku vyjádřených v měřitelných fyzikálních veličinách.

2. Výrobce použije toto posouzení k vyhodnocení alternativních návrhových řešení a vlivu výrobku na životní prostředí v porovnání s referenčními hodnotami.

Tyto referenční hodnoty určí Komise v prováděcím opatření na základě informací získaných během přípravy opatření.

Při výběru určitého návrhového řešení se dosáhne přiměřené rovnováhy mezi různými environmentálními aspekty a mezi těmito aspekty a jinými hledisky, jako jsou bezpečnost a zdraví, technické požadavky na funkčnost, kvalita, výkonnost a ekonomické aspekty, včetně výrobních nákladů a prodejnosti, při dodržení všech příslušných právních předpisů.

PŘÍLOHA II

Způsob určování zvláštních požadavků na ekodesign

(uvedený v čl. 15 odst. 6)

Zvláštní požadavky na ekodesign jsou zaměřeny na zlepšení vybraného environmentálního aspektu výrobku. Mohou být ve formě požadavku na snížení spotřeby daného zdroje, například limit spotřeby zdroje v různých fázích životního cyklu výrobku (například limit spotřeby vody při používání nebo množství daného materiálu zabudovaného do výrobku nebo minimální požadovaná množství recyklovaného materiálu).

Při přípravě prováděcích opatření, která stanoví zvláštní požadavky na ekodesign podle článku 15, určí Komise pro daný výrobek, na nějž se vztahuje prováděcí opatření, odpovídající parametry ekodesignu podle části 1 přílohy I a stanoví úroveň těchto požadavků regulativním postupem podle čl. 19 odst. 2 takto:

1. V technické, ekologické a ekonomické analýze se vybere řada reprezentativních vzorků dotyčného výrobku dostupných na trhu a stanoví se technické možnosti zlepšení vlivu výrobku na životní prostředí, přičemž se přihlíží k ekonomické únosnosti těchto možností a dbá se na to, aby se předešlo významnému snížení použitelnosti nebo účelnosti výrobku pro spotřebitele.

V rámci technické, ekologické a ekonomické analýzy se rovněž s ohledem na zvažované environmentální aspekty určí nejlepší výrobky a technologie, které jsou dostupné na trhu.

Při vypracovávání této analýzy a při určování požadavků je třeba přihlídnout k vlivu výrobků dostupných na mezinárodních trzích na životní prostředí a ke kritériím stanoveným v právních předpisech jiných zemí.

Na základě této analýzy a při zohlednění ekonomické a technické proveditelnosti, jakož i potenciálu pro zlepšení, se přijmou konkrétní opatření za účelem snížení dopadu výrobku na životní prostředí.

Co se týče spotřeby energie při používání, stanoví se úroveň energetické účinnosti nebo spotřeby tak, aby náklady životního cyklu reprezentativních vzorků výrobků byly pro konečné uživatele co nejnižší, přičemž se zohlední důsledky pro jiné environmentální aspekty. Při analýze nákladů životního cyklu se používá reálná diskontní sazba podle údajů Evropské centrální banky a očekávaná doba životnosti výrobku; přitom je třeba zohlednit souhrn změn kupní ceny (vyplývajících ze změn výrobních nákladů) a provozních nákladů, které vyplývají z různých úrovní jednotlivých možností technického zdokonalení, započítaných u posuzovaných reprezentativních vzorků výrobku pro dobu jejich životnosti. Do provozních nákladů patří především spotřeba energie a náklady na jiné zdroje, například vodu nebo práci a čisticí prostředky.

Provede se analýza citlivosti zahrnující relevantní faktory, například cenu energie nebo jiných zdrojů, náklady na suroviny nebo výrobní náklady, diskontní sazby, a případně i externí náklady pro životní prostředí, včetně emisí skleníkových plynů, kterým lze zabránit, aby se zjistilo, zda dojde k významným změnám a zda jsou celkové závěry spolehlivé. Podle toho se požadavek upraví.

Stejný postup může být použit i pro jiné zdroje, například vodu.

2. K provedení technických, ekologických a ekonomických analýz se mohou použít informace, které jsou dostupné v rámci jiných činností Společenství.

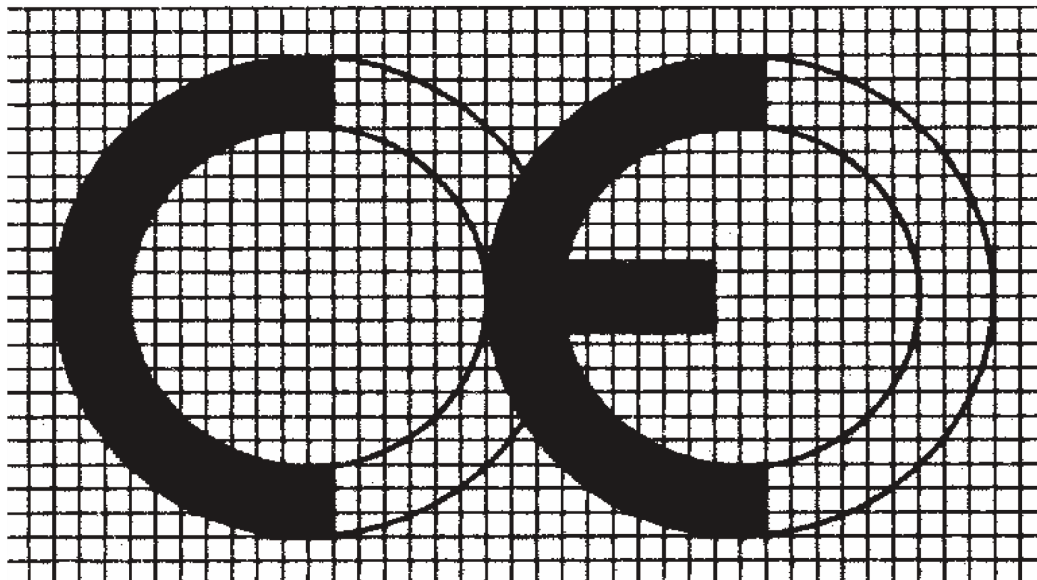
Totéž platí pro informace ze stávajících programů prováděných v ostatních částech světa k určení zvláštních požadavků na ekodesign výrobků, které jsou předmětem obchodu s hospodářskými partnery Evropské unie.

3. Datum vstupu požadavku v platnost zohlední dobu potřebnou pro vývoj nového výrobku.

PŘÍLOHA III

Označení CE

(uvedené v čl. 5 odst. 2)

Označení CE musí mít výšku alespoň 5 mm. Při zmenšení nebo zvětšení označení CE je nutné dodržet rozměry uvedené na obrázku.

Označení CE musí být připojeno k výrobku. Není-li to možné, musí být připojeno k obalu a k průvodním dokladům.

PŘÍLOHA IV

Interní kontrola návrhu

(uvedená v čl. 8 odst. 2)

1. V této příloze je popsán postup, kterým výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce, který plní povinnosti stanovené v bodě 2, zajistí a prohlásí, že výrobek splňuje příslušné požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě ES se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce je musí uschovat.
2. Výrobce sestaví technickou dokumentaci, která umožní posouzení shody výrobku s požadavky použitelného prováděcího opatření.

Dokumentace obsahuje zejména
 - a) obecný popis výrobku a jeho zamýšlené použití;
 - b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo i odkazy na související literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení řešení návrhu výrobku;
 - c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
 - d) prvky specifikace návrhu výrobku týkající se environmentálních aspektů návrhu výrobku;
 - e) seznam příslušných norem uvedených v článku 10, které byly zcela nebo částečně použity, a popis řešení přijatých ke splnění požadavků použitelného prováděcího opatření, nebyly-li použity normy podle článku 10 nebo pokud tyto normy nepokrývají zcela požadavky použitelného prováděcího opatření;
 - f) kopie údajů o environmentálních aspektech návrhu výrobku, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v části 2 přílohy I, a
 - g) výsledky provedených měření požadavků na ekodesign, včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření.
3. Výrobce přijme veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl výrobek vyráběn v souladu se specifikacemi návrhu uvedenými v bodě 2 a s požadavky opatření, jež se na něj vztahuje.

PŘÍLOHA V

System řízení pro posuzování shody

(uvedený v čl. 8 odst. 2)

1. Tato příloha popisuje postup, kterým výrobce, který splňuje podmínky uvedené v bodě 2, zajistí a prohlásí, že výrobek splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření. Prohlášení o shodě ES se může týkat jednoho nebo více výrobků a výrobce je musí uchovávat.
2. K posouzení shody výrobku lze použít systém řízení za předpokladu, že do něj výrobce začlení prvky týkající se životního prostředí popsané v bodě 3.
3. Prvky týkající se životního prostředí u systému řízení
Tento bod popisuje prvky systému řízení a postupy, kterými výrobce může prokázat, že výrobek splňuje požadavky použitelného prováděcího opatření.
- 3.1 Výrobová politika orientovaná na životní prostředí

Výrobce musí prokázat shodu s požadavky použitelného prováděcího opatření. Výrobce musí být schopen rovněž předložit rámec pro určování a přezkum cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí za účelem zlepšení celkového vlivu výrobku na životní prostředí.

Veškerá opatření, která výrobce přijme ke zlepšení celkového vlivu výrobku na životní prostředí a případně k vytvoření jeho ekologického profilu, vyžaduje-li to prováděcí opatření, prostřednictvím návrhu a úpravou výrobního procesu, musí být systematicky a řádně dokumentována ve formě písemných postupů a pokynů.

Tyto postupy a pokyny musí zejména obsahovat následující popis

- a) seznamu dokumentů, které je třeba vyhotovit k prokázání shody výrobku a které musí být případně dostupné;
 - b) cílů a ukazatelů v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí a organizační struktury, odpovědnosti, řídicích pravomocí a přidělování zdrojů s ohledem na splnění a udržení těchto cílů a ukazatelů;
 - c) kontrol a zkoušek, které je třeba provést po dokončení výroby k ověření, zda výrobek splňuje ukazatele v oblasti vlivu na životní prostředí;
 - d) postupů pro kontrolu a zajištění pravidelné aktualizace požadované dokumentace a
 - e) způsobu, kterým se ověřuje začlenění prvků týkajících se životního prostředí do systému řízení a jejich účinnost.
- 3.2 Plánování
Výrobce vypracuje a uchovává
 - a) postupy vytvoření ekologického profilu výrobku;
 - b) cíle a ukazatele v oblasti vlivu výrobku na životní prostředí, které zohledňují možnosti technických řešení zahrnujících i technické a ekonomické požadavky, a
 - c) program k dosažení těchto cílů.
 - 3.3 Provedení a dokumentace

3.3.1 Dokumentace k systému řízení musí splňovat zejména tyto podmínky:

- a) odpovědnost a pravomoc je určena a zdokumentována s cílem zajistit účinný vliv výrobku na životní prostředí a zprávy o jeho provozu za účelem kontroly a zlepšení;
- b) jsou vypracovány dokumenty, které uvedou uplatňované techniky kontroly a ověřování návrhu a procesy a systematická opatření, které jsou používány při navrhování výrobku, a
- c) výrobce vyhotovuje a uchovává údaje, ve kterých jsou popsány hlavní prvky systému řízení týkající se životního prostředí a postupy ke kontrole všech požadovaných dokladů.

3.3.2 Dokumentace k výrobku obsahuje zejména

- a) obecný popis výrobku a jeho zamýšlené použití;
- b) výsledky příslušných studií vlivu na životní prostředí, které výrobce provedl, nebo i odkazy na související literaturu nebo případové studie, které výrobce použil při vyhodnocení, dokumentování a určení řešení návrhu výrobku;
- c) ekologický profil, je-li vyžadován prováděcím opatřením;
- d) dokumenty popisující výsledky provedených měření požadavků na ekodesign včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v použitelném prováděcím opatření;
- e) výrobce vyhotoví specifikaci, která uvádí zejména použité normy; nebyly-li použity normy uvedené v článku 10 nebo nepokrývají-li harmonizované normy zcela požadavky použitelného prováděcího opatření, prostředky, které byly použity k zajištění souladu, a
- f) kopie údajů o environmentálních aspektech návrhu výrobku, které jsou poskytovány v souladu s požadavky uvedenými v části 2 přílohy I.

3.4 Kontroly a nápravná opatření

3.4.1 Výrobce

- a) přijme veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl výrobek vyráběn v souladu se specifikacemi návrhu a s požadavky prováděcího opatření, jež se na tento výrobek vztahuje;
 - b) vypracovává a uchovává postupy ke kontrole a řešení neshody a provádí změny v dokumentovaných postupech vyplývající z nápravných opatření a
 - c) provádí přinejmenším každé tři roky úplný interní audit systému řízení s ohledem na jeho prvky týkající se životního prostředí.
-

PŘÍLOHA VI

Prohlášení o shodě ES

(uvedené v čl. 5 odst. 3)

Prohlášení o shodě ES musí obsahovat tyto prvky:

1. jméno nebo název a adresu výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce;
 2. dostatečně podrobný popis vzoru umožňující jeho jednoznačné určení;
 3. případně odkazy na použité harmonizované normy;
 4. případně jiné použité normy a technické specifikace;
 5. případně odkaz na jiné použité právní předpisy Společenství, které stanoví připojování označení CE, a
 6. jméno a podpis osoby oprávněné jednat jménem výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce.
-

PŘÍLOHA VII

Obsah prováděcích opatření

(uvedený v čl. 15 odst. 8)

Prováděcí opatření obsahuje zejména

1. přesnou definici druhů výrobku/výrobků, na něž/něž se opatření vztahuje;
2. požadavky na ekodesign výrobku/výrobků, na něž/než se opatření vztahuje, datum provedení, postupná nebo přechodná opatření nebo lhůty:
 - a) v případě obecných požadavků na ekodesign příslušné fáze a aspekty podle bodů 1.1 a 1.2 přílohy I, s doložením příkladů parametrů uvedených v bodě 1.3 přílohy I jako návodu k vyhodnocení zlepšení stanovených environmentálních aspektů;
 - b) v případě zvláštních požadavků na ekodesign jejich úroveň;
3. parametry ekodesignu uvedené v části 1 přílohy I, pro něž není nutný žádný požadavek na ekodesign;
4. požadavky na instalaci výrobku, pokud má přímý účinek na jeho vliv na životní prostředí;
5. normy nebo postupy měření, které se mají použít; existují-li harmonizované normy, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, použijí se tyto normy;
6. údaje o posouzení shody podle rozhodnutí 93/465/EHS:
 - a) má-li se použít jiný modul než modul A, důvody pro výběr tohoto postupu;
 - b) případně kritéria pro schválení nebo certifikaci třetích osob.

Jsou-li v jiných požadavcích na CE stanoveny pro stejný výrobek různé moduly, použije se pro dotýčný požadavek modul uvedený v prováděcím opatření;
7. informace, které mají poskytnout výrobci, zejména o prvcích technické dokumentace, které jsou třeba pro usnadnění kontrol souladu výrobku s prováděcím opatřením;
8. délka přechodného období, během něhož členské státy musí povolit, aby mohly být na trh nebo do provozu uváděny výrobky, které odpovídají právním předpisům platným na jejich území v době přijetí prováděcího opatření;
9. datum vyhodnocení a případné revize prováděcího opatření s přihlédnutím k rychlosti technického pokroku.

PŘÍLOHA VIII

Samoregulace

(uvedená v článku 17)

Kromě základního právního požadavku, aby samoregulační iniciativy byly v souladu s veškerými ustanoveními Smlouvy (zejména s pravidly vnitřního trhu a hospodářské soutěže) a s mezinárodními závazky Společenství, včetně pravidel mnohostranného obchodu, může být při posuzování přípustnosti samoregulačních iniciativ jako alternativy k prováděcímu opatření v souvislosti s touto směrnicí použit tento demonstrativní, orientační seznam kritérií:

1. Otevřená účast

Samoregulační iniciativy musí být přístupné účastníkům ze třetích zemí, a to jak v přípravné fázi, tak ve fázi provádění.

2. Přidaná hodnota

Samoregulační iniciativy musí přinášet přidanou hodnotu (více než „běžný provoz“) ve smyslu zlepšení celkového vlivu daných výrobků na životní prostředí.

3. Reprezentativnost

Podniky a jejich sdružení, které se účastní samoregulační aktivity, musí představovat výraznou většinu příslušného hospodářského odvětví s co nejmenším počtem výjimek. Je třeba zajistit dodržování pravidel hospodářské soutěže.

4. Kvantifikované a postupné cíle

Cíle, které si účastníci vytknou, musí být formulovány srozumitelně a jednoznačně, přičemž je třeba vycházet z přesně vymezených zásad. Pokud se samoregulační iniciativa týká delšího období, je třeba stanovit rovněž prozatímní cíle. Musí být možné sledovat, zda jsou konečné a prozatímní cíle dodržovány, a to dostupným a věrohodným způsobem za použití jednoznačných a spolehlivých ukazatelů. Stanovení těchto ukazatelů musí být usnadněno poskytnutím údajů pocházejících z výzkumu a doprovodných vědecko-technických údajů.

5. Zapojení občanské společnosti

V zájmu průhlednosti je třeba zajistit zveřejnění samoregulačních iniciativ, a to rovněž za pomoci internetu a jiných elektronických prostředků šíření informací.

Totéž platí pro prozatímní a závěrečné zprávy o sledování. Zúčastněné subjekty včetně členských států, podniků, nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí a sdružení spotřebitelů musí být vyzvány k podání připomínek k samoregulační iniciativě.

6. Sledování a podávání zpráv

Samoregulační iniciativy musí obsahovat řádný systém sledování s jednoznačně stanovenou odpovědností podniků a nezávislých inspektorů. K účasti na sledování plnění cílů musí být přizvány útvary Komise ve spolupráci s účastníky samoregulační iniciativy.

Plán sledování a podávání zpráv musí být podrobný, průhledný a objektivní. Útvary Komise za pomoci výboru uvedeného v čl. 19 odst. 1 posoudí, zda byly cíle dobrovolné dohody nebo jiného samoregulačního opatření dosaženy.

7. Nákladová efektivita správy samoregulační iniciativy

Náklady na provádění samoregulačních iniciativ, zejména pokud jde o sledování, nesmí vytvořit nepřiměřenou administrativní zátěž ve srovnání s cíli iniciativy a s jinými dostupnými nástroji.

8. Udržitelnost

Samoregulační iniciativy musí vycházet z politických cílů této směrnice, včetně integrovaného přístupu, a musí být v souladu s hospodářským a sociálním rozměrem udržitelného rozvoje. Musí do nich být zahrnuta také ochrana zájmů spotřebitelů, zdraví, kvality života a hospodářských zájmů.

9. Soulad s jinými pobídkami

Samoregulační iniciativy nepovedou k očekávaným výsledkům, pokud jiné faktory a pobídky – tlak tržního prostředí, daně, vnitrostátní právní předpisy – vysílají účastníkům iniciativy protichůdné signály. Soudržnost politik má v tomto směru zásadní význam a je třeba k ní přihlížet při posuzování účinnosti iniciativy.

PRÍLOHA IX

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedené v článku 24)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES
(Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/28/ES
(Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 48)

pouze článek 1

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 24)

Směrnice	Lhůta pro provedení
2005/32/ES	11. srpna 2007
2008/28/ES	—

PŘÍLOHA X

Srovnávací Tabulka

Směrnice 2005/32/ES	Tato směrnice
Články 1 až 20	Články 1 až 20
Článek 21	—
Článek 22	—
Článek 23	Článek 21
Článek 24	Článek 22
Článek 25	—
—	Článek 23
—	Článek 24
Článek 26	Článek 25
Článek 27	Článek 26
Přílohy I až VIII	Přílohy I až VIII
—	Příloha IX
—	Příloha X